

et Mindretal kan gjøre, er, at Fleertallet viser, at det virkelig har nogen Tillid til den Mening, som det vil drage Mindretallet over til. Dette har nu, synes mig, i denne Committee ikke været Tilfældet, det er endogsaa forekommet mig, at Fleertallet har vaklet i en temmelig overordentlig Grad, ja endog i Slutningen af sidste Møde, efterat vi havde forhandlet i 4 Uger, har Ordføreren gjort stærk Mine til at ville løbe fra det, som vel egentlig er Kjernen i hele Sagen, og overlade det til Præmisserne. Det har naturligtviis ikke kunnet Andet end bestyrke mig i den Mening, at jeg ikke kunde følge Fleertallet. Hertil kommer, at . . .

Formanden: Det, hvortil den ærede Landsthingsmand sigter, maa vel være Noget af, hvad den ærede Ordfører har anbragt i Thinget idag; thi hvad der er passeret udenfor Thinget i denne Sag, maa holdes udenfor Forhandlingen.

Nørgaard: Jeg vil blot bemærke, at mine Uttringer nærmest sigte til den Tid, da Udvalget havde den Ære at conferere med Hs. Excellence Indenrigsministeren om denne Sag. Til hvad jeg før har bemærket, skal jeg blot tilføie den korte Bemærkning, at jeg kunde saameget mindre følge Udvalgets Fleertal, som det Forslag, som det er fremkommet med, heller ikke er fremkommet efter et forgiæves Forsøg paa at bringe Noget ud af det Regjeringsforslag, hvortil Udvalget blev nedsat; thi jeg har ikke været med til, i Samling med det øvrige Udvalg, at behandle det Udkast, som er fremkommet fra Regjeringen, paragraphviis, og jeg veed ikke, at det er undergaaet nogen Droskelse i det samlede Udvalg.

Det er vistnok beklageligt, at jeg ikke ved dette Affnit kan komme til at omtale, hvad der egentligt er Kjernen i Sagen, og det, der har foranlediget Meningsforskjellen, men jeg skal ikke beklage mig, thi, naar et Medlem her i Forsamlingen og i Committee fremsetter sin Mening, saaledes som han er kommen til den efter sin fulde Overbeviisning, da har han gjort Sit, og saa skylder han hverken Thinget eller sine Vælgere Mere. Bliwer dette Af-

snit nu vedtaget, og jeg paa denne Maade bliwer affkaaret fra at faae mit Forslag bedømt ved Thingets Afstemning, saa er det ikke min Skyld, og jeg kan da kun dertil sige, at det er første Gang i de 10 Aar, at jeg har havt den Ære at sidde i Danmarks Rigsdag, at jeg er blevet affkaaren fra at faae mine Forslag bedømte ved Thingets Afstemning.

Formanden: Om nogen Afspjæring kan der ikke være Tale, thi deels er Gjenstanden i sin Almindelighed den samme i Majoritetens Forslag og i Regjeringens Udkast, og deels vil den ærede Landsthingsmand have al ønskelig Leilighed til at fremkomme med, hvad han i saa Henseende har at bemærke, naar vi komme til det Affnit af Udvalgets Forslag, hvortil de af Minoriteten til Regjeringsudkastet stillede Forslag slutte sig.

Nørgaard: Jeg vilde ønske, at Formanden havde tovet med denne Bemærkning, indtil jeg havde udtalt mig; thi jeg vilde have udtalt, at det forekommer mig, at De, der ville gaae ind paa Minoritetens Forslag, ere meget uheldigere stillede, naar de nu stemme for Majoritetens Forslag, end naar de stemme derimod. Forøvrigt skal jeg ved dette Affnit indskrænke mig til disse korte Bemærkninger.

Ordføreren: Jeg skal kun bemærke, at, hvis den ærede Taler, som jeg næsten maa antage, beklager sig over noget Forhold, der skulde være viist fra Udvalgets Side, vil jeg virkelig ønske, at han vil fremsætte sin Klage paa en saadan Maade, at den kan forstaaes; jeg veed aldeles ikke, at der har kunnet være Anledning til nogen Klage, og jeg forstaaer ikke, hvad den ærede Landsthingsmand vil kunne klage over. Er det med Hensyn til Afstemningsmaaden, da trænger denne ikke til mit Forsvar, den er, mener jeg, fuldstændig overeensstemmende med Regulativet, og jeg skjønner ikke Andet, end at, hvis Majoritetens Forslag bliver forkastet, saa vil Minoriteten have fuldstændig Leilighed til at fremkomme med, hvad den vil. Er det med Hensyn til Forhandlingerne i Udvalget, saa veed jeg ikke rettere, end at Sagen er paa en aldeles for-